

Tato práce se zabývá vlivem teorie a myšlenek Egona Brunswika (1903 – 1955) v současné psychologii. Úvod práce se důkladně věnuje ústřednímu tématu těchto myšlenek – fenoménu pravděpodobnosti v historii lidstva. Právě na pozadí vnímání tohoto pojmu v dějinách se tak dostaneme k většímu pochopení kritiky moderních teorií usuzování za neurčitosti Kahnemana a Tverského vyvolané následníky Brunswikova odkazu. Za největší Brunswikův přínos v psychologii je považován návrh reprezentativního designu výzkumu, vytvoření čočkového modelu, pojem ekologické validity nápovědí a zástupné zprostředkování. S ohledem na místo vzniku diplomové práce mě potěšilo nalezení informace o pokusu o replikaci Brunswikových experimentů s percepční konstantou členem pražské katedry psychologie PhDr. Jaromírem Kašpárkem v 50. letech minulého století. Brunswik byl přiznanou inspirací pro řadu současných (nejen) psychologických teorií, od teorie sociálního usuzování a teorii kognitivního kontinua K. Hammonda po, inovativní přístup k posuzování osobnosti D. Fundera až k teorii pravděpodobnostních mentálních modelů a fast and frugal heuristiku G. Gigerenzera a učení se pomocí vícenásobných nápovědí.